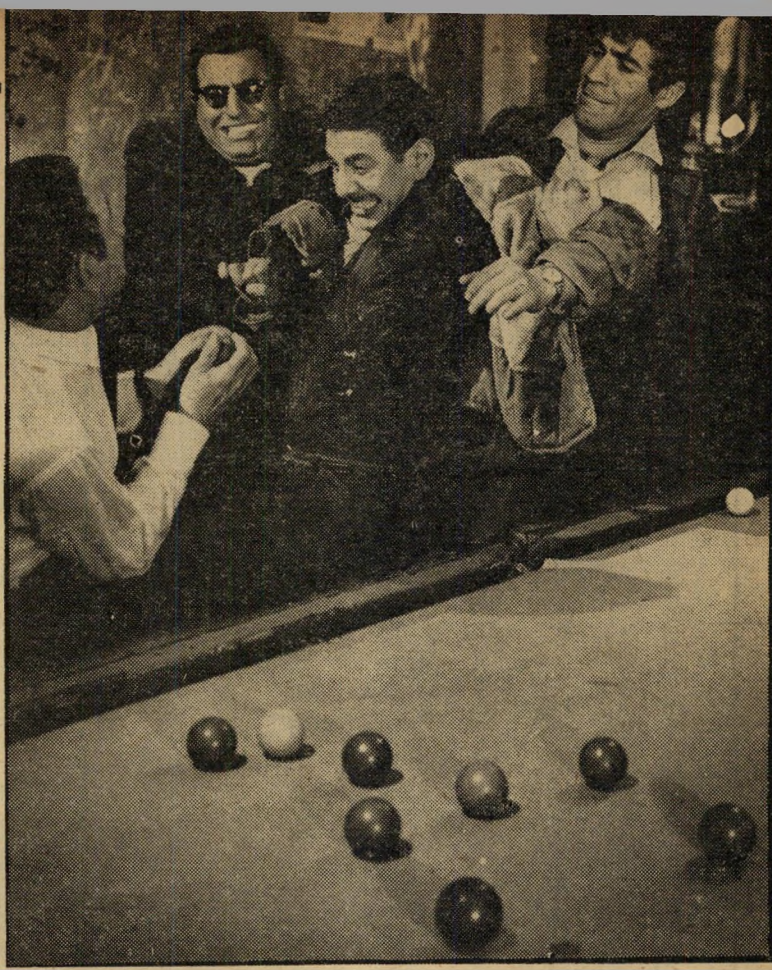

סצנת-מיטה נועזת שצולמה באופן

אלדורדו כשזה היה עוד מחזה של יגאל מוסינזון שהוצג באהל: "רציתי שלא נתבייש בקטע כזה כשנשלח את הסרט לחוץ-לארץ, שלא יראה יהודי או תובבני. אינני רוצה חס וחלילה להתחרות בסרטים השבדים. אני אומר דוגרי: מי שמחפש סצינת עירום לא יראה אותה כאן. זו ממש סצינה לירית. היא מתחילה בליטוף, רואים בה זוג מתחת לסדין. הוא בחזה חשוף והיא עם גב חשוף. אבל לסדין יש תפקיד יותר גדול מאשר לגופות. מארגו אומרת בסצינה זו בסך הכל משפט אחד שמבטא את כל הטרדיה שלה: אתה לא היית איתי כמו המיד, בני."

★ ★ ★ "תגידי איך מדברת זונה?"

לא פחות נרגשת מהבמאי היא גילה אלמגור עצמה. "זהו התפקיד הראשון שאני מקבלת בקולנוע," סיפרה, "יש מה לשחק בו. זהו הסרט החמישי שלי, אבל מה, עד עכשיו רק הצטלמתי אחרי אף מילה למורנגשטיין. אמרתי לעצמי: בזה גמרת את בית-הספר שלך לקולנוע. למבחן-הבד אפילו

שניידר נוקם

הפושע שניידר (שייקה אופיר) מנסה לפצח בעזרת שני כדורי ביליארד (משמאל) את שיניו של הסרסור שרמן (חיים טופול) אחרי שזה מסרב לשתף פעולה עם אנשי השטח הגדול, בסצינת אלימות אכזרית.

הקולנוע הישראלי התגבר השבוע

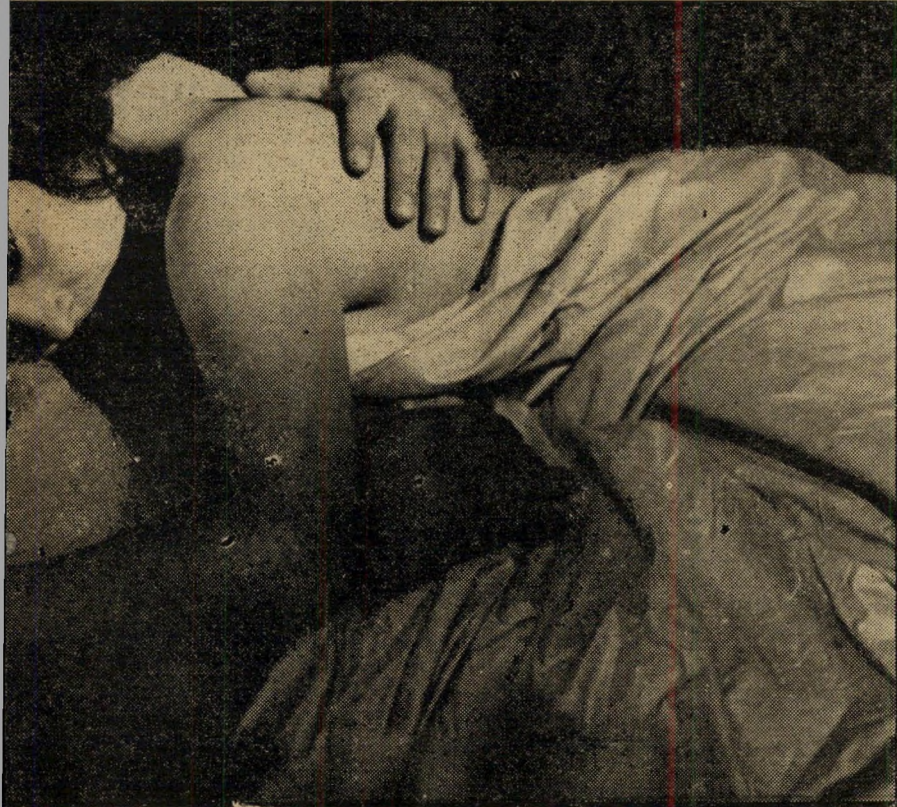
העל אחד המבחנים החמורים ביותר בתולדותיו. אחרי לבטים, היסוסים, מכשור לים ופרשות-דרכים הוסרטה סוף-סוף סצינת-המיטה הישראלית-מקורית הראשונה. המבצע נערך בסודי-סודות. איש לא הורג שם להכנס אל במת הצילומים שבבית ערבי עתיק, בשטח-הגדול ביפו. אפילו לא עובדי ההסרטה. הצלם-הראשי, איש-המצלמה, איש-ההקלטה ובמאי-הסרט — היו היחידים להם הותר לחזות בסצינה הנועזת.

גילה אלמגור וחיים טופול, שני כוכבי אלדורדו, סרטה החדש של חברת גבע, עבדו יום תמים על ביצוע הסצינה במיטה. בסרט המוגמר ימשך קטע זה בסך הכל שתי דקות. אבל כדי שיתקבל אותנטי ומשכנע, היה צורך לחזור עליו תריסר פעמים. בכל פעם נאלצה גילה, המגלמת בסרט את דמותה של מארגו הזונה, לחבוש את פצעיו של שרמן, הסרסור שלה, להתעלס עמו באהבים, לעשן עמו סיגריות במיטה, ולהשאיר לדמיונו של הצופה את מה שמתרחש מהרגע בו נופל בדל סיגרית על הארץ ועד הרגע בו נשאר מאותו בדל רק אפר.

בסרטים זרים זוהי סצינה שיגרתית, שי אינה מעוררת את התרגשות הקהל או את התעניינות הצנזור, מלבד בארצות-הברית שם אסור להציג זוג מתחת לסדין אחד. אבל בארץ היה זה מאורע חסר תקדים. הפילם המצולם נשמר בסיף מיוחד. תמורת בודדות מסצינת-המיטה נאסרו לפרסום. יצרני-הסרט התחייבו לשלם פיצויים בסך 10 אלפים ל"י, עם תודלף המונה בלתי מאושרת החוצה, ובכל אלה שהשתתפו במבצע הנועז אחזה התרגשות גדולה. אמר מנחם גולן, במאי הסרט, שביים את

לא רציתי ללכת. הייתי בדיוק לפני נסיעה לחוץ-לארץ, ובשביל התפקיד של נעמי בתו של העורך-דין המתאהבת בשרמן הסרסור, לא הייתי נשארת אפילו שעה. תפקידה של מארגו היה זה שקסם לי. אבל כשמעתי שזויה רודן הולכת למבחן-בד עבור התפקיד הזה, החלטתי שאין לי מה ללכת. אמרתי לעצמי: מזויה יעשו בטח זונה סנסציונית וממני לא, אז בטח התפקיד שלה.

בגלל תמונה זו מחלבסת גילה אלמגור - הס

"זה לא תפקיד גדול אבל יש בו הרבה כוח ואופי. אני זוכרת עוד איך שאלישבע מיכאלי שיחקה את התפקיד באהל. היא בי אמת היתה גדולה. לי היו שלושה שבועות להכין את התפקיד ובעיות גדולות. קודם כל — המבטא. לא רציתי שזה יעסיק אותי בשעת המשחק, ולא את הצופה. הלכתי אל העוזרת שלי ואל הבחורה שחופפת לי את הראש במספרה כדי למצוא את ההברה המארוקאית המתאימה. אמרתי לבחורה כי מספרה: תגידי איך מדברת זונה מארוקאית?"

תשמעי גילה, היא ענתה לי, את יודעת, אני מדברת כמו צרפתים, אני לא כמוהם. הפשוטות מדברות כמו ערביות. "היה לי ברור שאי-אפשר לעשות טיפוס דווקא מארוקאי. החלטתי לשחק יצאנית אירינגטאלית. אחר-כך היתה הבעיה של הצורה החיצונית. הלכתי לראות זונות בי טילת, ברחוב בן-יהודה וכיפו. הגעתי לי מסקנה שלל הסיפורים על הזונות ביפו הם רק מתיחה. לא מצאתי אף זונה. אבל פה ושם ראיתי טיפוסים שאיני יודעת אם הן זונות או לא.

גם אחרי שהשגתי את הדברים החיצוניים, היתה בעיה בשבילי לשחק תפקיד אופי מסוג זה. בתחילת הצילומים, למשל, הייתה הסצינה הכי קשה. הייתי צריכה לשחק שתויה — אני שלא הכנסתי לפי טיפת אלכוהול אף פעם. זה מצחיק, אבל זאת עובדה. כשראיתי את הצילומים, נר-

היא התגלית החודשה תקי וה מור (שמאל). אותה אוהב שרמן הסרסור.

שניידר-אופיר מנסה לשכנע את מארגו להשפיע על סרסורה לשעבר לשתף פעולה.

טובת הלב הממתינה ב' פתח ביתה ללקוחות היא גילה אלמגור, שהיא אוהבתו של שרמן.

ביום סרטו ליי